Ч. 255 (13.800). Львів, понеділок 24. вересня 1934. Pooxtowa opłatę opłacono ryczałtem. РІК LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і звичайно Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Дальші перенесення учителів українців з Лемківщини.

Із 40 учителів українців, які працювали в Новосандеччині, нема сліду. Зате залишилось ледви кількох „русских", рідня автора „лемківського букваря" п. М. Трохановського. І так з початком шкільного року перенесли крім поданих у 195 числі „Діла" ще: Марію Меренову, учительку в Королеві Руській до пільчівського повіту; Івана Пилипчука, учителя в Щавнику до опатівського повіту та Евгенію Мандзюкову, учительку в Пилипчі до ольку́ського повіту. До Пилипча приїхала учителька полька на місце п. Е. Мандзюкової вже 27. липня ц. р., а її перенесли щойно 16. вересня ц. р. На опорожнені посади прийшли самі учителі поляки.

Стовпи „Лемковского Союза" д-р О. Гнатишак, адвокат з Криниці та М. Трохановський зі страху за „русских" учителів на конференції у Криниці з представниками краківської кураторії просили залишити бодай „русских" учителів.

ВБИВСТВО У ЖОВКВІ.

„Век Нови" повідомляє: У пятницю, 21. вересня ц. р. в год. 21.30 вечором у Жовкві невідомий справник стрілив двічі з револьверу до поліційного аґента повітової команди Станислава Яцини і зранив його тяжко в голову. Справник по стрілах утік. Тяжко раненого аґента відвезли до шпиталю. Ранений не відзискав свідомости і помер. До Жовкви виїхав незабаром районовий прокуратор. Ведеться слідство.

Оборона мексиканських католиків.

— ВАШИНҐТОН, КАП. 2.000 мексиканських католиків підписало меморіял до уряду, щоби відкликав протирелігійні закони. Меморіял вручили губернаторові стейту Коагуйля Мануелеві Тревіно. Ґубернатор у листі до Людвика Дазіля і Франца Фльореса — голови і секретаря Комітету оборони вольностей громадян, назвав цей меморіял „доказом вузького погубного фанатизму", який треба викорінити. Одночасно висловився, що кількість духовенства слід обмежити до найменшого числа або взагалі його скасувати.

Батьки багатьох родин міста Оахсака підписали протест проти встрявання уряду до виховання дітей. Протест вислали до конґресу. Союз студентів стейту Халіско видав маніфест із заявою, що не признає соціялістичних реформ, які нарушують свободу навчання. Маніфест розіслано до преси. Одначе його надрукував тільки один щоденник „Ель Гомбре Лібре".

Реформа державного ладу у Франції.

ПАРИЖ, 22. 9. ПАТ. На засіданні кабінету премієр Думерґ вясував у загальних рисах деклярацію про основну зміну державного ладу Франції, орґанізації президії ради міністрів і програми праць парляменту. Міністр фінансів Жермен Мартен поінформував міністрів про праці над буджетом кажучи, що проєкт буджету буде у фінансовій комісії палати вже 22. вересня ц. р.

За 48 годин з Анґлії до Індії.

ЛЬОНДОН, 22. 9. ПАТ. Анґлійський летун Гелмор вилетів з Портсмут до Індій, бажаючи перелетіти цей шлях за 48 годин. Гелмор підготовляв лет від двох років. Літак летить зі скорістю 265 км. на годину. Летун забрав невеличку кількість бензини. Недалеко Портсмут довіз йому другий літак деяку кількість бензини. В подібний спосіб набере Гелмор бензини над Мальтою.

Новий страйк у Злучених Державах.

НЮ ЙОРК, 22. 9. ПАТ. Союз портових робітників візвав своїх членів приступити до страйку 8. жовтня ц. р. у всіх портах над Атлянтійським океаном і мексиканським заливом. У страйку візьме участь 40 тисяч портових робітників.

През. Рузвельт візвав страйкарів ткачів, щоби приступили до праці. Конфлікт полагодять опісля у безпосередніх переговорах делеґації ткачів і промисловців.

Друга сторона медалі.

Рівне, 15. IX. 1934.

Як відомо з часописів, міністер внутрішніх справ Зинграм-Косцялковський, прибувши на Волинь дня 8. вересня, щоби наступного дня взяти участь у відкритті Волинських Торгів у Рівному, залишився на кілька днів на Волині, відбув ряд нарад з кермуючими особами в ріжних ділянках життя і врешті відвідав деякі місцевости воєвідства.

Ці факти малиб свідчити, що п. міністер цікавиться волинськими справами й хоче якнайближче познайомитися з місцевими відносинами.

У моменті, коли ми пишемо ці рядки, міністер Косцялковський вже обїхав Волинь, і годі щонебудь сказати про його враження від місцевого життя, в якому вісімдесять відсотків українського населення відограє немалу ролю. Проте, коли судити по польській пресі, ця роля української маси в волинському житті, здається, особливо цікавить представника вищої влади Польщі.

Українське населення Волині, зі свого боку, не менше цікавиться поїздкою п. міністра Косцялковського та його враженнями і то тим більше, що заплутаний клубок місцевого життя українців дійшов до такого стану, що вже вимагає надзвичайних засобів до його розплутання.

Покищо не можна більше нічого сказати про згадану візитацію Волині, як те, що вже подали деякі органи польської преси.

Чи зазнайомився п. міністер з поглядами на сучасне життя Волині представників українського т. зв. незалежного громадянства, поза гуртком людей, що купчаться біля ВУО й „Рідних Хат", про це брак пресових відомостей.

І тому залишається спинитися тільки на тому, що вже проголосила згадана польська преса.

З особливо характеристичними ревеляціями виступив бруковий „Експрес Ілюстровани", що, здається, має спеціяльним завданням рекламувати статус кво й ріжні експерименти на Волині. Пишучи з приводу відвідання п. міністром Косцялковським Волинських Торгів, цей орган поквапився передати своїми словами відповідь міністра на промову посла з ББ Скрипника таким способом:

„П. міністер Косцялковський, відповідаючи на промову посла Скрипника, висловлював переконання, що державна й національна консолідація на Волині є доконаним фактом. Згідна співпраця й польсько-українське співжиття є консеквенцією польської рації стану, яка виражається в стремлінні, щоб усі громадяни без ріжниці національности й ісповідання спільно працювали над закріпленням і зорганізуванням польської державности. Враження з перебування на Волині, спостереження й висновки дозволять п. міністрові набрати переконання, що перемога польської рації стану на Волині є запевнена".

Наведені слова газета подала без лапок і годі твердити, чи вони цілковито передають зміст промови міністра Косцялковського. Зате його слова, звернені до групи денникарів, подані вже в лапках і в останнім уступі звучать так:

„Цьогорічні торги були уріжноманітнені ще „дожинками", які віддзеркалюють гармонійну співпрацю цілого населення Волині, незалежно від національности, для загального добра, якому на імя Річпосполита Польська та найвищий добробут усіх її громадян".

Коли слова п. міністра Косцялковського передані точно, то виходилоб, що день 16. вересня в Рівному відбив у собі, як у зеркалі, ціле життя Волині.

Але, сміємо запевнити, що так воно не є.

По-перше, українські селяни й селянки, які були на „дожинках", є лише маленькою частиною міліонової маси Волині, а до того ще спеціяльно висланою на торги гмінними урядами та ріжними організаціями на свій кошт.

По-друге, п. Скрипник промовляв лише в імени маленької жмінки свого гуртка.

А по-трете, ще старі римляни казали: „Вислухай і другу сторону", а пізніщі европейці вигварили приповідку про „відворотну" сторону медалі.

Хори, танці, промови й т. д. на торгах — це відповідає дійсности й цього ми не заперечуємо, але вони зовсім не віддзеркалюють цілого волинського життя ані настроїв українських мас, бо ...є й величезна друга сторона та є „відворотний бік медалі".

І ми твердимо, що п. міністер бачив лише маленький клаптик, спеціяльно вирізаний клаптик волинського життя, а цілого життя або його відворотної сторони і не міг бачити, бо вони на торгах не могли мати місця. Так само не міг п. міністер Косцялковський почути й „другу сторону", бо або її там не було, або вона не могла нічого сказати.

Ще з казок ми знаємо, якто дбайливі володарі чи правителі країн, переодягалися й ходили „в нарід", щоб усе почути на власні вуха і побачити на власні очі. Так зробив, якщо преса правду каже, і поліський воєвода Костек-Бернацький, що одягнув свитку й постоли та пішов у маси.

Так, на місцях і тільки на місцях, а не в Рівному й не з промови п. Скрипників і п. міністер міг би побачити справжнє волинське життя та почути справжній голос населення. Бо в той час, коли в Рівному відбувалися „обжинки", на Ковельщині, Луччині, Горохівщині й в інших місцях відбувалися (й ще відбуваються) інші „імпрези"...

Колиб п. міністер погодився з римською мудрістю про вислухання другої сторони, то чи не побажав би ознайомитися з думками й переживаннями незалежного українського громадянства та величезних народніх мас?

Може знайомість з другою стороною медалі помоглаб витворенню дійсно цілого й правдивого образу волинського життя. XX.

VI-ий Міжнародній Конґрес Морального Виховання.

Краків, 15. вересня.

В днях від 11. до 15. вересня ц. р. відбувся такий конґрес у Кракові. Учасників було понад сімсот. Найбільше було з Кракова і Варшави, а поміж закордонних гостей: із Франції. Франція вислала дійсно великих представників цієї ділянки, як Бугле, Бріншвіґ, Лялянд і інші. Всіх учасників з Франції начисляли понад пятьдесять. Французи надавали тон конґресові і їхня мова була мовою конґресу, хоч виголошено також виклади по німецьки і кілька по англійськи.

Німеччину репрезентував націоналіст Петро Петерсен, професор єнайського університету. Із Данцігу секундував йому гітлерівець проф. Каде. Менші групи творили: швайцарці, австрійці, давці, румуни, болгари, норвежці і фінляндці. З Америки мабуть не було нікого, хоч реферати були зголошені. З Англії прибув п. Ґулд, один з творців цього роду конґресів і панна Сміт. Чехів репрезентував лише один реферат, а російську еміґрацію професор Ґессен.

З чужинців, як можна було запримітити, це були випробобані приятелі Польщі, які на місці хвалили висліди польської культури. З резервою трималися французькі гості, хоч і між ними були горячі прихильники Польщі.

Між репрезентантами польської науки і культури слід назвати таких: проф. Зелінський (відомий ґеленіст, почесний доктор Сорбони, почесний президент конґресу), проф. О. Галецкий (історик, президент конґресу), п-і Соколова, секретарка конґресу, професори: Навроцкі

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 24. ВЕРЕСНЯ 1934.

ВАС. МУДРИЙ. 5)

З подорожі до Швеції.

СТОКГОЛЬМ.

Шведська столиця Стокгольм манила очі своїм мальовничим положенням, коли ми до неї зближалися. Враження тієї мальовничости не збліло зовсім, коли ми ступили ногою на суходіл у Стокгольмській пристані і подалися до міста. Навпаки у місті це враження ще зросло. І це не дивне, бо Стокгольм положений на островах, півостровах, на рівнинах і скалистих узгірях. Острови та півострови, на яких осадовилось це преґарне місто, получені зі собою численними мальовничими мостами.

Сам осередок міста з королівським замком розложений на трьох островах. Це старе місто т. зв. старий Стокгольм з вузькими, старими будовами і з великим рухом. Тут містяться всі державні центральні установи. Ця дільниця має назву Стаден. Всі новіші дільниці Стокгольму мають широкі вулиці, багато зелені, численні площі та городи. Зараже напроти королівського замку за мостом бачимо величавий будинок парляменту, а недалеко від нього будинок опери.

Стокгольм, привабливий своїм положенням, займає багато простору і робить враження дуже великого міста. Зате населення в ньому менше, як на перший погляд здається. На підставі статистики з кінця 1927 р. було в ньому 128.835 душ населення (в тому ледви 2.628 жидів і 5.972 чужинців). Дуже давно була на місці Стокгольму маленька рибацька оселя. Перший оборонний замок мали там вибудувати ести коло 1187 р. Містом стала ця оселя коло 1250 р., а столицею Швеції значно пізніше. Так кажуть про початки Стокгольму шведські хроніки.

Тепер Стокгольм є столицею одної з найкультурніших країн на земному глобі. Цю велику і високу культуру ви бачите на кожному кроці в столиці. Ви її вичуваєте зі самого вигляду міста, його будов, порядку, чистоти, діловитости й поваги її мешканців і вкінці з численних музеїв, зборів і бібліотек. Та про велику культуру шведів найкраще засвідчать цифри. Користуюся даними з початку 1928 р.

Отже Швеція мала на початку 1928 р. **6,087.923 (словами: шість міліонів) населення.** Це стільки, скільки українців у Польщі. Коли я тут порівнав їх численність із нашою в самих тільки межах Польщі, то не на те, щоби робити якісь дальші паралелі чи порівнання. Вони не потрібні. А колиб їх провести послідовно, то вийшлиб страшно понижуючими для нас. Тому краще в такі небезпечні дебри не запускатись.

Шість міліонів шведів, що мають славетну історію, на твердих фундаментах збудовану державу, питому їм високу культуру і славу та популярність у світі, мають тепер дуже гарно зорганізоване і ще краще вивіноване шкільництво. В них є шкільний примус від 7 до 14 р. життя. **Народніх шкіл є там 26.715.** Між ними є два типи: нижча початкова школа (дві кляси) і вища початкова (5 кляс). Крім того є там ще 8.121 доповняючих, загальнообразуючих шкіл. Середніх шкіл є 155, а вищих шкіл **77.** Крім того шведи мають два університети в **Упсалі** і **Люнді,** а не в Стокгольмі. Ці університети старі, повні світлих традицій і високо цінені не тільки в Швеції, але й поза нею. Є в Швеції для нас дуже цікаві школи, а саме **дві приватні високі школи** з правами університетів, а саме, у Стокгольмі та Готенбурґу. На обох тих приватних університетах було у шк. році 1927-28 аж 7.712 студентів. Крім того шведи мають академію наук, академію літератури й академію вільних мистецтв у Стокгольмі та Т-во для справ шведського письменства і Т-во для справ науки в Готенбурґу.

Але вертаймо до Стокгольму. Які у ньому культурні та наукові осередки і як вони працювали та працюють над розростом шведської культури? Їх дуже багато. Крім названих академій і приватної високої школи є там: Каролінський медично-хірургічний інститут (з правами університету) заснований 1810 р.; Дентистично-фармацевтичний інститут, Ветеринарна Висока Школа, Висока Торговельна Школа, Висока Політехнічна Школа, Лісова Висока Школа, Гімнастичний Центральний Інститут (славна система шведської ґімнастики!), Висока Воєнна Школа, Соціяльно - політичний і Комунальний Інститути, Музична Консерваторія і Висока Школа Мистецтв. Одначе це ще не всі джерела шведської культури в самому Стокгольмі. Бо там є ще: Шведський Національний Музей, Історичний Музей, Природничий Музей, Північний Музей і Музей на вільному воздусі Скансен (це музей цілої Швеції разом з її побутом, фльорою і фавною). Є ще й інші менше важні музеї як державні так і приватні. До приватних належить славна ґалерія Тіля, що має цінні збори шведського малярства і різьби. У Стокгольмі є величезна Королівська Бібліотека, що має пів міліона томів і 12.000 рукописів. Другою щодо величини є бібліотека шведського парляменту. Крім того є там ще ціла низка архівів державних, міських і приватних.

Не беремося тут писати про великий шведський промисл, торговлю, кооперацію та інші форми організації джерел шведського добробуту, бо на те нема місця. Та й завелоб це нас за далеко у відбіганні від властивої теми, тобто від опису вражінь із побуту в Швеції.

Думаю, що наведеного доволі, щоби оправдати моє твердження про те, що Швеція є одною з найкультурніших країн на земному глобі.

При всяких нагодах збирайте датки на мандрівні бібліотеки, які підуть на західні землі.

ський, Знанецький, Шуман, Мислаковський і Мірський. Польща мала багато представників; елемент жидівський робить неабияку прислугу польському іменеві. Вихрестами є такі професори: Галецький, Мірський, Рові.л. П. Сокалева. У крови Мислаковського (по матері) пливе жидівська кров. Між закордонними гістьми були також жиди, от хочби з Франції проф. Брішвіг, або п. Бернер з Відня. Цей останній під кінець свого реферату вихвалив польського педаґоґа Бронислава Трентовського, що було несподіванкою для чужинців, тимбільше, що це робить жиди німець. На салі ми чули, що цей пан Бернер добре говорить по польськи і це мабуть галицький жид. Чому себе подає за віденця, не знати.

Очікували ще приїзду президента екзекутиви міжнародніх конгресів морального виховання, професора женевського університету Жана Піяже, великого знавця дитячої душі і професорку віденського університету Шарльоту Білер, але вони чомусь не приїхали.

Темою конгресу були: моральні почування, спільні всім народам. Конгрес провадив наради в чотирьох секціях: мораль і праця, дитяча література, порозуміння народів через молодь і коедукація. На конгресі зарисувалися три групи: гуманістична (французька), націоналістична (німецька) і католицька, яку репрезентував між іншими проф. О. Галецький.

Славний французький соціольоґ проф. Буґле обіраючи при кінці висліди нарад ствердив, що конгрес не видобув нових вартостей ідейних, радше, на його думку, порушено проблеми давні і знані. Він побажав, щоб мир, братерство і справедливість заволоділи всіми народами. Галецький ідеальний предсідник. Він володів мовами: французькою, німецькою і англійською і легко переходив з одної до другої, а як першорядний промовець викликав правдивий ентузіязм, замикаючи конгрес промовою, виголошеною по латині.

Було враження в часі нарад, що гітлерівську групу лише потурають на конгресі (головно французи). Між поляками є вже завзяті націоналісти, але польські, не ентузіясти гітлерівців. А тут виступає проф. Петерсен, представник Німеччини, і славить висліди польської культури, без яких уже Німеччина не може обійтися, притім складає п. Сокалевій, як польській жінці, а в тім Польщі поклін за улаштування конгресу і за знаменитий розвій польської культури, передаючи ще й чудову китицю квітів. Закінчив свою промову по польськи: „Нех жиє Польска". Зробило це враження мініятурного „голду пруського".

Такі конгреси відбуваються що чотири роки. Найближчий має відбутися в Берліні, у 1938 р.

В часі дискусії один з учасників підніс, чому рефератів не виголошували з памяти, лише читали. Він хотів цим докучити представникові іншого погляду. Зате предсідник уважав за відповідне перепросити референта, бо пішло туг про визначного вченого. Предсідник зазначив, що на конгресах кожний має свободу щодо форми виголошення своеї праці, чи поглядів. Дійсно за чотири дні нарад, лише кілька було промов вільним словом, а решта або дослівне читання праць, або реферування при помочі записок, як це діється на всіх інших конгресах.

Василь В.

Большевики про вступлення СССР до Ліґи Націй.

Большевицькі талмудисти в публіцистиці звернулись тепер лицем до Ліґи Націй так само безлично, як перед двома роками безлично оплюгавлювали та поборювали Ліґу Націй у всій своїй пресі. Нині комуністична публіцистика виправдує вступлення СССР до зненавидженої Ліґи Націй цитатами з промов своїх рабінів Сталіна і Молотова так само, як била ту установу давніше, покликуючись на цитати з Леніна про неможливість співпраці пролетарської держави з капіталістичним світом.

Прецікавий зразок большевицького публіцистичного крутійства і примітивної публіцистичної казуїстики находимо у передовій статті київського урядового офіціозу „Вісті" з 18. вересня п. р. Статтія „Вістей" має дуже вимовну назву „Новий крок у боротьбі СССР за мир". З неї виходить, що большевики так страшенно бояться тепер війни, що за ціну її відсунення були-б вступили не тільки до Ліґи Націй, але навіть до спілки фашистівських держав, якщо така булаб в Европі або Азії. А відомо, що фашизм є запереченням комунізму.

Та пригляньмося тепер ближче крутійству большевицького публіциста в названій статті. Ось її текст:

„Запрошення ввійти до Ліґи Націй, звернене до Радянського Союзу представниками 34 держав — членів Ліґи (рахуючи в тому числі окрему заяву чотирьох скандинавських держав) та висловлена у відповіді радянського уряду згода прийняти цю пропозицію, являє собою подію справді світового значіння.

„Самий факт запрошення СССР увійти до складу Ліґи Націй не є несподіванкою. Він завершує розвиток подій, що відкрились виходом з Ліґи спочатку Японії, а потім Німеччини.

„Під впливом світової економічної кризи, що до крайньої міри загострила всі суперечності капіталізму, почалась шалена підготовка війни, як капіталістичного виходу з кризи. Японія перша перейшла від підготовки до воєнних авантюр. За нею в перший ряд держав, буржуазія яких бачить для себе порятунок у війні, вступила після націонал-соціялістичного перевороту, Німеччина. Але не всі буржуазні держави прагнуть тепер війни. Багато з них, як указав на XVII. зізді товариш Сталін, „не заціклавлені з тих чи інших мотивів у порушенні миру". Між цими двома групами держав є ще третя група: це ті держави, які самі з ріжних причин не вважають війну для себе актуальним завданням, але не від того, щоб сприяти війні між третіми державами, розраховуючи одержати від цього певні вигоди.

„Ліґа Націй, що включала до свого складу всі ці групи, природно зробилась ареною боротьби між ними. В розвитку цієї боротьби співвідношення сил всередині Ліґи виявилось несприятливим для безпосередніх паліїв війни.

„Ураховуючи ці зрушення міжнародного становища, тов. Сталін ще в грудні 1933 року визначив в розмові з американським журналістом Дюранті зміну в ставленні СССР до Ліґи Націй.

„Не вважаючи на вихід Німеччини і Японії з Ліґи Націй, — сказав тов. Сталін, — або, може, саме тому — Ліґа може стати деяким гальмом для того, щоб затримати виникнення воєнних подій, або перешкодити їм. Якщо це так, якщо Ліґа зможе стати деяким горбиком на шляху до того, щоб хоч трохи утруднити справу війни і полекшити деякою мірою справу миру, — то тоді ми не проти Ліґи. Так коли такий буде перебіг історичних подій, то не виключено, що ми підтримаємо Ліґу Націй, не вважаючи на її величезні хиби".

„Наприкінці грудня 1933. р. у своїй доповіді на IV. сесії ЦВК СССР голова Ради Народніх Комісарів СССР тов. Молотов підкреслив, що „Ліґа Націй стала до певної міри на шляху „волі" дій інтервентів", „в звязку з цим певна гальмуюча роль Ліґи Націй щодо сил, які рвуться до війни, повинна бути визнана, як позитивний факт."

„Коли таким чином, Радянський Союз, вбачивши позитивну роль, яку може відограти Ліґа Націй у справі боротьби за мир, змінив своє колишнє неґативне ставлення до цієї міжнародної організації, то виникає питання, чому величезна більшість буржуазних держав — членів Ліґи, в тому числі і ряд держав, що перебувають у дипломатичних відносинах з СССР (англійські

Д-р Фенцик клеветник і донощик.

За що покарав суд найбільшого москвофільського діяча на Закарпатті.

В часі ферій 1930 р. виїхали підкарпатські пластуни під проводом д-ра В. Бірчака, професора гімназії в Ужгороді, до Варни, де таборували над Чорним Морем. По повороті появилася статтія в „Русінской Мадяр Гірляп", у якій очорнено цілу поїздку і приписано таборові у Варні протичеські інтенції. Проти редактора часопису вніс д-р Бірчак, а окремо знов і Союз Пластунів Підкарп. Руси, скаргу за образу. В часі розправи виявилося, що одним з авторів статті є д-р Фенцик, редактор „Карпаторусского Голосу", який пішов аж до мадярського шовіністичного „Р. М. Гірляпу" боронити чеські державні інтереси. Розправи тягнулись довго, бо обвинувачені покликувались аж на свідків у Варні, яких переслухував болгарський суд. Кінець розправи був у суботу 15. ц. м.

Суд засудив редактора Міклоша Ковача на кару 200 кч., з авторів статті, д-ра Фенцика і Берната Паля, на вязницю по 14 днів, і то безумовно. Заступник д-ра Фенцика застеріг собі 3 дні до надуми.

Слід подати, що д-р Фенцик є не тільки редактором „Карп. Голосу", але й начальником „русскаго скавта". Як погодити поступки д-ра Фенцика з пластовими ідеалами?

(„Українське Слово").

домініони, Югославія та інші) вирішили звернутися до країни пролетарської диктатури з пропозицією ввійти до складу Ліґи. Вичерпуюча відповідь на це питання дана тов. Сталіном у його доповіді на XVII. зїзді. Це запрошення є прямим і безпосереднім наслідком того, що „в обстановиці передвоєнної свистопляски, що охопила цілий ряд країв, СССР продовжував стояти за ці роки твердо й непохитно на своїх мирних позиціях, борючись із загрозою війни, ідучи назустріч тим країнам, які стоять так чи інакше за збереження миру, викриваючи і зриваючи машкару з тих, хто готує, провокує війну“. Це запрошення є далі прямим і безпосереднім наслідком „росту сили і могутности СССР“ „в наш час із слабими не прийнято рахуватись, рахуються тільки зі сильними“.

„Запрошення СССР до Ліґи Націй продиктоване надією, що в участю Радянського Союзу Ліґа зміцніє, вийде із стану маразму, перестане бути „живим трупом“, як її недавно назвав Мусоліні. Члени Ліґи, що запрошують СССР ввійти до її складу, розуміють, з якою метою держава пролетарської диктатури вступає до цієї міжнародної орґанізації. Ця мета — боротьба за мир, боротьба з замахами на мир, звідки вониб не виходили. Радянська громадськість вітає це нове досягнення нашої зовнішної політики в її боротьбі за мир. „Хто хоче миру, той завжди знайде в нас підтримку“ (Сталін). Вступаючи до Ліґи Націй з метою використати найменші можливості для боротьби за мир, радянська громадськість з невпинною наполегливістю працюватиме далі над зміцненням обороноспроможності нашої соціялістичної батьківщини“.

Словом, большевики зробили інтерес, бо найшли собі „союзника“ для оборони потрібного їм мира у Ліґі Націй.

Податок на заміжніх бездітних жінок.

БІЛГОРОД, 22. 9. КАП. На останній конференції югославянських лікарів у Блед д-р Зеліц в Білгороді зголосив проєкт, щоби оподаткувати ті замужні жінки, які оминають материнства. Податок буде вищий, коли маєткове положення заміжньої жінки буде краще. Дохід з цього податку буде призначений на допомогу для родин з численними потомками. Проєкт д-ра Зеліца приняли лікарі одноголосно і рішили його зголосити в парляменті

Вистава опери Чайковського „Мазепа“ у Празі.

Прага, 16. IX. 1934.

В терпкій цьогочасній добі, коли переживаємо самі прикрости, незбиякою втіхою є відзначити памятний день 15. вересня в чеській Празі. Того дня аматори мистецтва святкували виставу старої, але в Европі майже незнаної опери Чайковського „Мазепа“.

Думка виставити „Мазепу“ в Національній Праській Опері („Народне Дівадло“) прийшла режисерові Й. Мунцлінґерові ще в часі ювилейних свят з приводу 300-ліття народження гетьмана Мазепи. Але, очевидно, треба було перебороти чимало труднощів і не лиш самих матеріяльних (у виставі бере участь около 200 людей і вся обстанова, ґардероби та реквізит від альфи й до омеги — зовсім нові!), а тому справа затяглась на кілька років. Та не були марні праця й намагання Мунцлінґерові: вистава виправдала надії.

Наскільки уважливо поставились до справи орґанізатори (керманич опери І. Ґотліб, диригент — югославянин Мілян Зуна), можна було вже бачити бодай з тих, фактів, що вони докладно вистудіювали літературу про героя опери та його добу, дали портретові грими, справили здебільшого правдиву національну українську ґардеробу і, що найцінніше для нас, стерли зовсім москвофільський кольорит опери (перша вистава в Москві р. 1888 вимагала від Чайковського „цареславія“ і затушкування явно симпатичних йому моментів українських, як українцеві з походження). Організатори підкреслили кольорит український в такій мірі, що чеська преса, котра анонсувала виставу, і навіть преса нам явно ворожа, як от „Народна Політика“, що недавно виступала з глупими наклепами на всю нашу націю, — не могла не відмітити, що зміст опери зовсім український. Варто тут також зазначити й той факт, що орґанізатори зверталися до наших малярів, етнографів, театральних знавців і користали з їхніх вказівок, навіть аж до ґенеральної проби, коли відповідно до зауважень репрезентантів Української Мазепинської Спілки (У. С. І. М.) у Празі зроблено вже в останній хвилині чимало змін у костюмах, реквізиті і навіть у виведенні опери на сцені.

Отже вистава робить повне і сильне вражіння. Гнучкий, вишколений баритон визначного артиста Здєнка Отави, що виконує ролю Мазепи з глибоким розумінням і навіть пієтизмом, робить утворений ним образ клясичним. Прекрасним партнером його є режисер Йозеф Мунцлінґер, котрий з величезним надхненням та експресією співає Кочубея, в деяких місцях (сцена перед карою або сцена у вязниці) даючи зразки найвищого драматичного напруження. З великими голосовими даними і драматичною технікою виконує ролю Марії (Мотрі) п. Кочова, подаючи одночасно зразок елеґанції і граціозности. Решта артистів — на своїх місцях у такій мірі, що велика опера (й не найліпша з творів Чайковського) проходить без найменших „сліпих“ місць, викликаючи в авдиторії помітне вражіння.

Загалом лишається вражіння, що бачиш виставу не в чеській Празі, а в українському (не в колишньому змоскалізованому) Києві. Єдине, що не дозволяє цьому вражінню зміцнитись, є той чужинецький „надих“, що його неминуче чути при виконуванні чужих річей навіть і видатними артистами і навіть при найліпшій їхній волі. Це той „акцент“, котрого майже неможливо уникнути, користаючи з чужої мови, співаючи чужу пісню, малюючи чужі етнографічні чи історичні сцени. У виставіж „Мазепи“ цей „акцент“ підкреслювався ще й тим, що масові сцени переводила велика кількість співаків і статистів, котрі не мають належної уяви про дух, характер і ментальність українського люду й інтерпретують маси в спосіб шабльоново інтернаціональний.

Не хотілось би зазначувати дефектів вистави того роду, хіба за винятком двох. Дивне вражіння робить балет (майже кордебалетний, без глибшого простудіювання гопак), в якому короткі соля віддають прастарим, осміяним „малоросійським“ вибиванням у типі відомого Турґенєвського „грає, грає, воропає“. А що балет ставить наша землячка, „малоросіянка“ Є. Нікольська, то всякі вказівки й зауваження розбиваються об типове малоросійське: „А у нас, в імєнії крестяне танцовалі так“. Бож для багатьох, що походять з „імєній“ українських, ще й досі тяжко позбутись переконання, що все українське „мужиче“, взірцем якому може бути лиш „практика“ селянська і то з останніх часів, а стан українського правдивого мистецтва це річ зовсім незнана. Тому в балеті Нікольської побіч з виконанням жінками чоловічих „па“ (бо вони „показніщі“!) доходить аж до циркової еквілібристики, як то бувало за старих часів у

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 24. ВЕРЕСНЯ 1934.

АРТУР ШНІЦЛЄР. 6)

Сліпий Джеронімо.

— Таки вже досить, — сказав Карло, — ходи! — і він потягнув брата за собою, майже несучи його на руках по сходах до пустої комірки на горіще, де вони спали. Джеронімо ввесь час кричав:

— Так, щойно тепер я знаю! Але чекайте! Де вона? Де Марія? Або може зложиш її ті гроші на щадничу книжечку? Ах, я співаю, я граю, а ти живеш з мене, злодію!

Він упав на сінник.

Зі сіней падало скупе світло до середини; напроти стояли відчинені двері до одинокої в коршмі кімнати, де гості часом ночували. Марія стелила там ліжка. Карло стояв перед братом і дивився, як він лежав з викривленим лицем, синіми устами, а мокре волосся обліпило його чоло; виглядав багато старший, як справді був. Поволі зачав розуміти. Не від нині зачав брат йому недовіряти, то мусіло віддавна вже в ньому бути, лише не мав нагоди або відваги висказати цього. Все, що Карло для нього зробив, було пусте, пустий жаль, пуста жертва цілого життя. Що робити? Чи мав далі день за днем, хто знає, як ще довго, провадити його через вічну ніч, його жалувати, для нього жебрати та не мати іншої подяки, як недовіря та лайку? Коли брат уважав його за злодія, то кожний інший чужий міг його так само або може й ліпше заступити. Справді лишити його самого, на все з ним розлучитися булоб найкраще. Тоді Джеронімо зрозуміє, який був несправедливий, бо щойно тоді переконається, що значить, коли тебе обманюють, як буде сам у своїй нещасній непорадности. Ну, а він? Що він зі собою зробить? Він не був ще старий; коли буде лише сам для себе, то може зашонебудь узятися. Хочаб став наймитом, то все ще найде місце.

Але, коли такі думки перелітали через його голову, його очі не переставали дивитися на брата. І враз побачив брата перед собою, як той сидить на краю сонцем освітленої дороги на камені, звернувши білі отворені очі вгору до сонця, котре не осліплює його, та простягає руки в пітьму, що вічно панує довкола нього. Тоді відчув, що так, як той сліпий, не має нікого іншого на світі крім нього, так і він не має нікого іншого крім брата. Зрозумів, що любов до того брата була змістом цілого його життя і пізнав перший раз з цілою певністю, що лише віра в те, що і брат його любить та вибачить йому, поможе йому терпеливо зносити всі злидні їх нужденного життя. Тої віри та надії не міг так за одним разом зректися. Він чув, що так само потребує брата, як брат його. Не міг, не хотів його лишити. Мусів зносити його недовіря, або найти якийсь спосіб, щоби переконати сліпого в безосновности його підозріння. Ах, так, коби то дістати звідки золоту монету! Коби так можна завтра рано сказати сліпому:

— Я сховав лише тому, щоби ти не пропив з робітниками, щоби тебе люди не обікрали... або щось іншого такого...

Чути було, що хтось іде нагору; це подорожні ішли спати. Враз несподівана думка прийшла йому до голови; застукати напроти, розповісти поправді тим чужим цілий нинішній випадок та попросити в них двацять франків. Однак зараз знав, що це зовсім безнадійне! Вони не повірять йому певно. І він пригадав собі тепер, як один із них, той блідий, кинувся зі страхом назад у возі, коли Карло нагло виринув з пітьми.

Положився на сіннику. В кімнаті було зовсім темно. Чув, як робітники говорили голосно та сходили важкими кроками по сходах. Небавком зачинили обі брами. Слуга перейшов ще раз сходами нагору й назад; потім стало тихо. Карло чув лише, як хропів Джеронімо. За хвилину і він заснув. Коли збудився, було ще зовсім темно. Подивився в сторону вікна та, добре приглядаючися, побачив у непрогляднім пітьмі легко сіріючий чотирокутник. Джеронімо спав ще глибоким сном пяного. Карло згадав про день, що має надійти і йому пройшов мороз по тілі. Думав про ніч, по тім дні, про день по тій ночі, про цілу низку таких днів та ночей, що були перед ним, і огорнув його жах перед самітним безнадійним життям, яке його чекало. Чому він не був учора вечір відважніший? Чому не пішов до тих чужих та не попросив двацяти франків? Може були би змилосердилися над ним.

А проте —може це й добре, що не просив їх. Але чому добре? Він сів і чув, як билося йому серце, знав уже, чому це було добре: коли відправили би були його, то все таки залишався би для них підозрілим, — а так... Дивився на сіру пляму, що почнала трохи прояснюватися... Те було неможливе, зовсім неможливе! що йому тепер мимохіть перейшло через голову... Двері напроти були певно зачинені, — а вкінці: вони можуть збудитися... Так, тамтой сірий, чимраз ясніший чотирокутник був новим днем...

(Далі буде)

колишніх „малоросейських ашантіїв", що віртуозно „садили" гопака „до ізломленія удов". Другим трохи прикрим фактом є підкреслена „мужича" поведінка чоловічого елементу до жіноцтва, що є наслідком хибного загально-европейського погляду на „орієнтальні" взаємини між чоловіками й жінками. Бож европейцям невідомо, що не лиш за Мазепинних часів та ще при його дворі, але й до останнього часу, принаймні на Великій Україні, жінка завжди була в пошані, а особливо у тих, що свідомо звалися лицарським найменням козака.

Та нема на світі нічого бездоганного. І ті дрібні хиби, що їх тут зазначено, загального сприятливого враження не вбивають. А що опера безперечно матиме великий і довготривалий успіх, то є надія, що зчасом деякі дефекти постановки дадуться усунути й тоді „Мазепа", написаний „малоросом", дирижований югославянином, режисерований і співаний у більшости чехами та словаками, прислужиться в чималій мірі пропаганді української справи.

Поневолі згадувалось, як свого часу для пропаганди чеського мистецтва, з найбільшою увагою та пильністю приправлялась у театрі М. К. Садовського у Київі улюблена чеська опера: Сметанова „Продана наречена", для якої небіжчик Садовський навіть увесь реквізит та головні гардероби замовляв аж з Праги, а всі деталі етнографічні, музичні і т. д. обмірковував з чеськими знавцями. Отже сьогодні маємо „майже" реванш, бож повним реваншем для нас буде вистава в Чеській Національній Опері якогось славного твору нашого найбільшого музики, М. Лисенка, дотепер ще майже незнаного ширшому світові.

Але й за те, що нам подали у виставі „Мазепа", з приємністю й щиро дякуємо.

В. Королів-Старий.

Жахливе знищення в Японії.

Сотні домів знищених. Тисячі людей ранених.

ТОКІО, 22. 9. ПАТ. У Кіото під румовищами шкільних будинків находиться 1.000 дітей. Великі хвилі несподіваного приливу моря знищили 50 тисяч домів. Тайфун перекинув 10 поїздів. 100 пасажирів убитих. Залізнича комунікація Токіо-Осака-Шімоносекі перервана. Тайфун зі скорістю 70 миль на годину знищив Нагасакі, морське побережжя і заподіяв величезні спустошення в Осака і Кобе. У Токіо не було більших шкід. Метеорольогічна стація заздалегідь остерігла кораблі перед тайфуном і тому кораблі зелишилися в порті.

ОСАКА, 22. 9. ПАТ. Тайфун знищив 47 шкільних будинків. Під румовищами згинуло 225 дітей а 820 ранені. Із 188 будинків не залишилось ні сліду, а 298 знищені. 20 домів забрали морські хвилі, а 160 затопили. У 8 місцевостях згоріло 25 домів. Морські хвилі залили теж в Осака шпиталь для божевільних. 60 недужих пропало. Тайфун перекинув поїзд експрес, який їхав з Токіо до Шімоносекі у хвилині переїзду через міст. На щастя міцне поруча спинило упадок поїзду до ріки. На летовищі Ганада коло Токіо знищені гангари і 20 літаків. Місто Осака без води. В Кіото 103 особи вбиті, а 352 ранені.

ТОКІО, 22. 9. ПАТ. До Шімоносекі не вернулись 4 кораблі, які виплили з порту ще 20. вересня ц. р. На кораблях находилося 500 пасажирів. Сподіються, що підчас тайфуну кораблі потонули. Між Нагоя і Кіото впав у пропасть поїзд з робітниками. Є багато вбитих і ранених.

ТОКІО, 22. 9. ПАТ. Тайфун, який навістив Японію, був найбільшою катастрофою в державі сходячого сонця від страшного землетрусу в 1923 р. Найбільші втрати Японії спричинив тайфун в промисловій окрузі Осака. Збір рижу знищений до тла. Тайфун знищив теж 4 міліони рижу в державних магазинах. Місто Окаяма домагається висилки поживи для 60 тисяч населення, якому загрожує голод. Місто Ашігава під водою.

ПІДСУМКИ ЖЕРТВ І ВТРАТ.

ТОКІО, 22. 9. ПАТ. Офіційні дані про жертви тайфуну такі: В Осака згинуло 1.039 осіб, а між ними 500 дітей, 3.000 ранених і 586 осіб загинуло. Тайфун знищив 134 шкільних будинків і 3.914 мешкальних домів. Кілька тисяч домів ушкоджених. В Кіото згинуло 207 осіб, 939 ранених і коло 2.000 домів зруйнованих. Кількість жертв у Коге ще не відома. В Когі затонуло 2.350 рибацьких човнів. Втрати в Осака сягають 500 міліонів ен.

Ліквідація окружного суду в Сяноці.

Замісцевий виділ у Сяноці окружного суду у Яслі.

Аґенція „Всхуд" повідомляє: Свого часу ухвалили постанову в справі скасування окружного суду в Сяноці, при одночасному поділі судового терену між інші окружні суди. Місцеве населення старалося, щоби окружного суду в Сяноці не ліквідували, або щоби бодай створили замісцевий виділ у Сяноці окружного суду у Яслі. В найближчому часі треба сподіватися офіціяльного оголошення постанови міністра справедливости, який наладнає справу ось так: Окружний суд у Сяноці скасують; судовий терен буде належати до окружного суду в Яслі, крім терену городського суду в Березові та Динові, які приділять до окружного суду в Ряшеві та городського суду в Бірчі, який перейде до окружного суду в Перемишлі. В Сяноці утворять на основі постанови міністра справедливости, замісцевий виділ окружного суду в Яслі. Замісцевий виділ матиме: 1 віцепрезидента, 6 суддів і 1 слідчого суддю. В звязку з постановою в повищій справі приїхав до Львова президент апеляційного суду в Кракові д-р Парилевич і конферував із президентом окружного суду д-р Зелінським. Обговорили організаційні та персональні справи в звязку з ліквідацією окружного суду в Сяноці та створенням замісцевого виділу в Сяноці. Повищі зміни переведуть найпізніше 1. листопада.

Сензаційна резиґнація ендецького діяча.

Непорозуміння серед ендеків.

Велику сензацію в польських колах викликало уступлення відомого ендецького діяча д-ра Яна Перацького, адвоката у Львові з управи партії вшехполяків („стронніцтва народовего") у Сх. Галичині. Сен. Ґломбінський скликав негайно надзвичайне засідання управи партії, яка приняла одноголосно уступлення д-ра Я. Перацького.

Сензаційні арештування у Варшаві.

Віцепрокуратор Міссуна з кількома старшинами поліції та слідчим суддею для справ надзвичайної ваги Кляйнертом перевів основну ревізію в пятницю 21. вересня ц. р. у помешканні посла ББ. Ідзіковського та в помешканні директора департаменту податків і оплат у міністерстві скарбу п. Павла Міхальського.

По ревізії обох арештували під замітом хабарництва по думці 290 § і 2 к. з. Арештованим грозить кара вязниці до 10 років.

Кружляють поголоски що в приводу цього скандалу усунуть з міністерства скарбу дир. Вацлава Копка та інж. Гавшиля. Минулого тижня арештували колишнього високого урядовця міністерства скарбу.

Український народе! Памятай, що від Тебе залежить національна свідомість наших братів на далекому Сході і Заході, тому шли датки і дарові книжки на адресу Т-ва „Просвіта у Львові.

Самоходові катастрофи.

ҐРЕНОБЛЬ, 22. 9. ПАТ. Вчора вечором недалеко Ґренобль зударився самохід французького делеґата в Лізі Націй Францескі з другим самоходом. Самохід делеґата перекинувся. Одночасно наступив вибух збірника з бензиною. Францескі помер а його дружина і син тяжко ранені.

СЕВІЛЯ, 22. 9. ПАТ. Недалеко Морон тріслн гамульці в автобусі, який перекинувся. Одна особа вбита, а 16 ранених.

200 вуглекопів засипаних.

ЛЬОНДОН, 22. 9. ПАТ. У копальні Воркшем наступив нині вранці великий вибух. 200 вуглекопів засипаних землею. По трьох годинах ратункової акції витягнули трупа першого вуглекопа.

Жахлива пожежа в копальні.

ХОЖІВ, 22. 9. ПАТ. Нині в год. 9-ій рано в копальні Кляра повстала пожежа. Вогонь обхопив 35 робітників, які розбіглися серед страшних зойків і криків шукаючи ратунку. Деякі побігли до поблизького баґна. 10 робітників тяжко ранено: 11-ть тяжко попеклися, а 13-ть лекше ранених. Між жертвами є кілька жінок і дітей. Їх відвезла ратункова стація до шпиталю. Пожежна сторожа звявилася негайно на місце катастрофи. Пожежа повстала тому, що вугляний пил загорівся.

Ювилейне свято Союзу Українських Адвокатів.

Зразкове свято. — Добірна публика. — Святоч не отворсння. — Поклін померпим. — Президія. — Реферати. — Привіти. — Закінчення.

Виділ Союзу Українських Адвокатів і весь український адвокатський стан можуть бути горді на ювилейне свято, влаштоване з приводу 10-ліття своєї станової організації. Такого гідного свята і такого поважно-святочного настрою, який панував на ньому, ми вже давно у Львові не бачили.

Попередило це свято богослуження на інтенцію дальшого успішного розвитку Союзу Українських Адвокатів, що його відправив у церкві Успення Пресв. Богородиці о. кан. Лопатинський. Після богослуження відправив ще о. кан. Лопатинський панахиду за померших членів Товариства.

А в год. 11.20 почалася у салі Театру Ріжнородностей (Нар. Дім) святочна академія, на якій явилося кількасот адвокатів (деякі з родинами) та адвокатських аплікантів зі Львова і з краю. Крім того прибули: Преосв. д-р Іван Бучко, представники Української Парл. Репрез. й УНДО, представники українських центральних установ, представники львівської Адвокатської Палати, багато членів „Т-ва Українсько-Руських Правників“, представники української преси й ін. Велика театр. саля була виповнена майже вщерть найдобірнішою публикою.

Свято відкрив голова СУА през. д-р Кость Левицький, що привитав сердечними словами всіх присутніх, зокрема Преосв. Бучка, представників Адвокатської Палати та всіх товаришів праці, членів СУА і молодих магістрів права, адвокатських аплікантів. Опісля помянув тих визначних діячів-правників, що клали перші основи під будівлю станової організації українських правників, а саме покійних: проф. унів. д-ра О. Огоновського, д-ра Івана Добрянського, проф. унів. Петра Стебельського, д-ра Теофіля Дембицького, д-ра Евгена Олесницького, д-ра Михайла Короля, д-ра Льва Бачинського, д-ра Івана Кміцикевича й інших. Тої частини промови вислухали присутні стоячи.

Після того голова СУА запросив до президії сеніорів-адвокатів: сенатора д-ра *Антона Горбачевського, д-ра Теофіля Окуневського і д-ра Степана Федака.* Появу тих трьох діячів на естраді привитала вся саля гучними оплесками.

Перенявши провід, зложив сен. д-р *А. Горбачевський* подяку зібраним за вибір свій і своїх товаришів до президії, вказав кількома словами на вагу хвилини і на важке положення адвокатського стану та побажав Зборам і всій українській палестрі діждатись кращих часів.

З черги зібрані вислухали з найбільшою увагою трьох рефератів: д-ра *Костя Левицького* на тему „Наша станова організація і її завдання“, д-ра *Маріяна Глушкевича* на тему „Нова палестра“ і д-ра *Володимира Старосольського* на тему „Набуті права в міжнародньому законодавстві“. Всі три реферати, оброблені незвичайно солідно і з великим знанням справи, стояли на високому рівні і зробили на слухачів помітне враження. Всі вони повинні бути опубліковані окремо.

Слід іще зазначити, що між рефератом д-ра М. Глушкевича і рефератом д-ра В. Старосольського прочитав сеніор д-р С. Федак цілу низку привітів, що наспіли на свято. М. ін. чули ми привіти від Преосв. Бучка, Просвіти, Рідної Школи, Наук. Т-ва ім. Шевченка, УНДО й Української Парляментарної Репрезентації, Сільського Господаря, Нар. Торговлі, Маслосоюзу, Ревізійного Союзу Українських Кооператив, Союзу Українок, Т-ва Письменників і Журналістів ім. Франка, Укр. Лікарського Т-ва, Муз. Інституту ім. М. Лисенка, Союзу Українських Купців і Промисловців, Міщанського Братства, Т-ва „Зоря“, Українського Технічного Т-ва, Т-ва „Воля“, далі від секретаря Адвокатської Палати у Львові, від сеніора д-ра Андрія Чайковського з Коломиї, від сенатора д-ра Івана Макуха з Товмача, від адв. д-ра Волод. Ільницького з Дрогобича й ін.

На закінчення промовив кількома словами член президії сеніор д-р *Теофіль Окуневський*, що подякував у першу чергу всім референтам за їх знамениті реферати, а далі всім прибувшим членам СУА і численним гостям за участь. Закінчив щирими побажаннями, щоб для адвокатського стану настали кращі дні.

Все те свято пройшло зразково і залишиться певно на довго в памяти його учасників.

*

ЮВИЛЕЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ АДВОКАТІВ.

Після ранішньої святочної академії почалися тогож дня (22. IX.) в год. 4.30 попол. у великій (забавовій) салі Нар. Дому *Ювилейні Загальні Збори Союзу Українських Адвокатів у Львові.* Саля виповнена по береги виключно членами СУА.

Отворив Збори І. віцепрезидент СУА д-р *Михайло Волошин* що привитав присутніх, а потім спомянув усіх померших членів СУА за останні часи (всі присутні вшанували їх память повстанням з місць). З черги покликав до *почесної президії:* сен. д-ра А. Горбачевського, д-ра Т. Окуневського, д-ра С. Федака і д-ра Льонгина Озаркевича з Городка; на секретарів: д-ра Новодворського з Коломиї і д-ра Лициняка зі Львова.

Коли почесна президія і секретарі заняли свої місця, провідник Зборів д-р М. Волошин відмітив великі заслуги для СУА його довголітнього провідника *през. д-ра Костя Левицького*, що в ту організацію вкладає і своє знання і досвід і дорогий час у величезну працю. Промовець зазначує, що головно завдяки залізній волі, енергії і впертости свого голови СУА міг прийти перед Ювилейні Загальні Збори з такою тревалою памяткою, як пропамятна книга-альманах СУА в його десятиліття, що є першою того роду книгою на українських землях. Того СУА і весь зорганізований у ньому український адвокатський стан свому заслуженому голові ніколи не забуде.

Після тої промови меп. д-р Волошин вручив през. д-рові Левицькому виданий ним *альманах в дорогій мистецькій оправі з ріжними прикрасами і дедикацією на пергамені.* Учасники Зборів піднялись зі своїх місць і зробили голові СУА велику овацію, що був тим виявом вдячности і пошани до своєї особи сильно зворушений.

Тепер прийшли на порядок Зборів звідомлення. Секретар Т-ва д-р *Лев Ганкевич* зложив звідомлення з діяльности СУА за останнє 10-ліття, д-р *Щуровський* зреферував діяльність Делеґатур СУА, д-р *Кость Паньківський* подав звідомлення касове.

НОВИЙ ВИДІЛ СУА.

Після тих звідомлень на внесок голови Зборів д-ра М. Волошина президентом СУА вибрано знову серед невмовкаючих оплесків **през. д-ра Костя Левицького.** На внесок комісії-матки до Виділу СУА увійшли: д-р Мих. Волошин, д-р Маріян Глушкевич, д-р Лев Ганкевич, д-р Волод. Старосольський, д-р Волод. Щуровський, д-р Осип Назарук, д-р Степан Біляк, д-р Петро Сосюкало, д-р Волод. Гриньовський, д-р Олександер Надрага, д-р Кость Паньківський; від адвокатських аплікантів увійшов до Виділу м-р Семен Стефаник.

До Контрольної Комісії вибрані: д-р Евген Давидяк, д-р Олександер Марітчак і д-р Юліян Савчак.

Після вибору Виділу президент СУА д-р Кость Левицький замкнув Збори в год. 7.30, подякувавши всім за участь.

Вбивник судді Пренса?

ПАРИЖ, 22. 9. ПАТ. У поліційнім уряді в Барсельоні зголосився француз Марро заявляючи, що є вбивником судді Пренса. Марро запевняє, що за вбивство Пренса мав одержати 100 тисяч франків. Одначе одержав тільки 25 тисяч. По вбивстві Пренса виїхав до Барсельони, де перебував довший час. Поліція підозріває, що Марро божевільний або навмисне обтяжує себе злочином убивства щоби його відвезли до Франції.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ

— Румунський міністр війни припинив з урядуванні ген. Константіна Дімітреску, генерального інспектора жандармерії за зловживання. Ген. Дімітреску стане перед воєнним судом.

— На маневрах коло Свіндон наступив вибух збірника з бензиною 16 тонового танку. Ледви вспіла врятуватися залога, наступив вибух муніції і танк скотився у провалля.

— В ріжних дільницях Гавани вибухло понад 30 бомб. 5 осіб ранених.

— Мін Барту відбув довшу нараду з французьким амбасадором Франції Лярошем.

— Словацькі щоденники вивісили жалібні заругви тому, що чеська влада припинила найстарший словацький часоп. „Народні Новіни“.

— Міністр Бек відбув нараду з ком. Літвиновом.

— Провідник фашистівської організації в Ірляндії зелених сорочок ґен. Дафі уступив. Його наступником є майор Кропін. Дафі відмовляється подати мотиви димісії.

—o—

НОВИНКИ

— **Робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3, І. пов. Тел. 54-46.** Приймає футра до перехову на літо. 1287 44-?

— **На осінній сезон** пальта, раґляни, убрання з матеріялів власних і доставлених виконує солідно і дешево кравецька робітня Андрія Дуфанция, Львів, Пасаж Міколяша, тел. 87-41. 292 8—10

— **Хочете мати добре футро,** ідіть до відомої фірми Юліяна Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3, тел. 54—46, яка поручить добрий товар совісно, виконає солідно, легко і точно. 187

— **Василь Ґресяк, веде далі** свою кравецьку робітню, при вул. Сикстуській ч. 23, у подвір'ї III. сходи І. пов. 323 3-?

— **Найкраще** випраний ковнірець тільки в українській пральні „Брін“, вул. Бляхарська 21. 18-20 9—?

— **Затверджені владою Косметичні Курси** з правом видавання дипльомів Стефанії Гаврасевичевої, Коперника 42а/II., телеф. 72-15 **додаткові вписи.** Практика у кабінеті „Distinction“, отвертий цілий день. Поради даром. ч. 330 2—10

— **Взуття ріжного роду** поручає фірма Чорній і Беряк, Львів, Руська ч. 3. 324 5-10

— **Річний абонамент** на комплетне умундурування студента, а саме: убрання, плащ та мундур військового підготовлення ратами по 10 зол. місячно, лише в спеціяльнім магазині студентських убрань **А. Віттельс, Львів, Рутовського 7,** напроти катедри. 20/80 3-?

— **Проба хору Т-ва „Сурма“** відбудеться в понеділок 24. вересня ц. р. в малій салі Муз. Т-ва Лисенка в год. 7. вечором. Прохаємо всіх членів як також усіх охочих вступити в члени явитися. **Виділ.** ч. 338

— **Прохаємо ВП. Передплатників Укр. Заг. Енциклопедії,** котрі давно заплатили передплату і довго ждуть на присилку належних їм книжок, щоби були ласкаві ще трохи виждати. Друкуємо **передостанній** зшиток гасла „Україна“. — Закінчення цього числа надіємося в місяці жовтні ц. р. — Розсилку третього тому, або кінцевих зшитків У. З. Е. враз з приналежними ілюстраціями і мапами зачнемо в місяці листопаді ц. р. При цьому щераз зазначуємо, що третій том себто кінцеві зшитки У.З.Е. дістануть лише ті передплатники, котрі поладнають справу передплати до кінця місяця жовтня ц. р. **В-во У. З. Е.** ч. 339 1—3

— **Коломия.**

— **Осторога.** Повідомляють нас, що по Косівщині крутиться підозрілий тип, що подає себе за рідного брата пок. Голояда, який як відомо згинув у Тернополі та намагається по українських домах аранжувати збірки для себе. Цей тип фактично походить із Коломиї і називається Пасєрбєц. Коли у кого зявиться, то треба його гнати від себе, а найлучше передати його в руки органів безпеченства.

— **Грабіж у ясний день.** В суботу, 22. вересня ц. р. в год. 9 рано ввійшли до канцелярії д-ра Володимира Ільницького, адвоката в Дрогобичі два опришки. Один з них револьвером стероризував мундантку Клярфельдівну, а другий взяв машинку до писання і почав утікати. За ним побіг другий опришок. Несподівано зустрінув опришків поліційний агент Філіповський, який в погоні зранив одного опришка в ногу. Раненого відвезли до шпиталю. Всеж таки другий встиг втечи з машиною. Поліція шукає за ним.

— **Львівська хроніка.** На основі вердикту суду присяглих засудив трибунал підс. Йосифа Комаранського за вбивство Михайла Чайковського на Замарстинові на 12 років вязниці. — При вул. Казимирівській наїхав трамвай ч. 3 на 77 літнього Л. Сона. — У Єзуїтському гор. підрізала собі жили невідома жінка. Її відвезли до шпиталю. — Перед судом присяглих почалася розправа проти підс. Миколи Дупеля, який розкидав на Персенківці комуністичні летючки. — З військового самоходу при вул. Легіонів коло кіна Паляс вкрав злодій Ян Гусар плащ капітана М. і сховав його в шинку Дікера. Опісля прийшов ще за курткою, яку теж потягнув. Одначе на крик прохожих злодія схопили коло Віденської каварні. — Коло каси в кіні „Паляс“ злодії вкрали Я. З. золотий годинник, а З. Забеглому портфель з грішми і документами. В передсінку кіна „Касіно“ вкрали Я. Заранському срібний годинник.

— **Краєва хроніка.** В селі Мартинівка на Рівенщині осадник Т. Шумінський застрілив свою жінку і зранив слугу К. Каспшава та сусіду Л. Савчука. Причиною нервовий розстрій. — Суд у Перемишлі засудив за бунт у вязниці двох вязнів на кару по сім місяців; чотирьох по пять місяців, а 4-ох по 3 і по 2 місяці. — Проти інж. Насанського у Завою слідчий суддя веде слідство за хабарництво. — В поїзді Станиславів-Стрий поліція арештувала 4-ох пачкарів сахарини, купців зі Стрия і сконфіскувала 4 кг. сахарини. — Підчас облави у Станиславові поліція арештувала 11 повій, полово недужих. Усі відповідатимуть перед судом за поширювання страшних недуг. — Апеляційний суд у Львові потвердив присуд перемиського суду, який засудив колишнього суддю Коляржина в Судовій Вишні за діяльність на шкоду вірителів на 8 місяців вязниці.

— **Ріжні вістки.** Нім. уряд рішив зорганізувати табор праці для жінок від 1. квітня 1934 р. — Істнує небезпека війни між Італією й Абісинією; абісинський уряд зброїться. — Австрійська влада ствердила, що за першу половину цього року австрійські расісти дістали у Німеччині субсидій на 80 міл. марок. — Ессен — найбагатше місто в Рурщині має за 1933 р. більше як 7 міл. марок дефіциту. — У Москві помер проф. Бекарюков відомий працями зі шкільної гігієни. — На Аляскі вогонь знищив цілу промислову дільницю міста Номе, що має 1500 мешканців і є осередком вугільняного промислу. — У Білгороді арештували авантюристку Радищеву, що виступала як велика княжна Татяна Миколаївна, оповідаючи про те, як вона спаслася перед розстрілом царської рідні в Єкатеринбурзі. — Муссоліні приймає у Венеції трупу віденської опери, що приїхала туди з виставами — бенкетом-обідом. — У Білгороді почала радити міжпарляментарна торговельна конференція. — Найближча балканська конференція призначена в Стамбулі на 1. листопада. — У Венеції вибудували найбільший автомобільний гараж в Европі на 2400 машин. — Поліція арештувала француза Ляборі, здогадного вбивника міського радного в Парижі Оскара Діфрена. — Три озброєні бандити напали на банк збіжевої біржі в Ню Йорку, побили робітників до втрати притомности і забрали 42 тисячі долярів.

— **Самоходова катастрофа.** В дні 18. вересня ц. р. у самоходовій катастрофі недалеко Оливи зломив собі праву руку і ребро Микола Загірний з Рівного, який їхав за торговельними справами. Раненим заопікувався лікар д-р Могильницький з Рівного.

— **Перший папський поїзд** посвятили цими днями у Ватикані. Перший поїде ним кардинал Пачелі, що вибирається до Аргентини як леґат. Поїзд матиме 700 м. довжини і доїзджатиме до головних римських двірців. Буде це найкоротша залізнича лінія і найменший поїзд у світі, якщо рахувати Ватикан за окрему державу.

— **Модерний університет.** Філядельфія придумала новий тип вищої школи, з якої виходитимуть провідники для чужинців. Такі провідники, щоб обводити чужинця по місті і показувати йому цікаву всячину, мусять уміти чужі мови, історію, географію, літературу та мистецтво краю. Інші американські стейти погодились, що

МАЛИЙ ФЕЙЛЕТОН.

Одно гасло на практиці.

Я і моя своячка в провінції ми обоє є великими прихильниками гасла „Свій до свого“. А ще як вийшов приказ від Союзу Українок, щоби купувати виключно у своїх — вона як дисциплінований член своєї жіночої установи — купує лише в українців, або не купує зовсім. Так було і тепер. Приїзджає моя кузинка за орудками до Львова і каже:

— Мушу набрати собі матерії на суконку — де би її купити? Зубика вже нема, правда?

— Так, Зубика, на жаль, нема. Але куди би тут піти?

Знаю, своячка любить річи солідні, доброї сорти і елєгантні. Є такі текстильні склади, є, та не наші...

— То як — у Львові нема нашої текстильної крамниці?

— Нема.

— А деж ви купуєте?

— Ми... ми не купуємо зовсім. Життя у Львові дороге, платні обнижені — нема защо. Зрештою, нема в кого і нема своїх виробів. Нам не залишається нiщо інше, як записатися до нудистів...

Своячка сміється. — Но, але я не можу, звільнили би з посади. Мушу щось купити.

— Знаєш що, — кажу — підемо до Стахевича, цеж колишній українець.

Ідемо до Стахевича, купуємо.

— А іще прошу мені дати щось дешевого для слуги про буддень — каже своячка.

— Нема в нас такого, пані добродійко.

І знова журба. Куди піти?

— Можеб на Краківське? — радить купець.

Вона аж здригнулася:

— Я там боюся йти! Була раз, то чимскорше тікала... Але — де би то купити?

Виходимо зажурені.

— Мені ще й панчіх треба. Де ви тут купуєте панчохи?

— Панчохи, то вже десь в українців мусять бути — але якось не чув і не читав, де саме. Будемо розпитувати.

Але й розпитувати в нас нелегко. Мені раз треба було вставити шибу. Розпитую за шклярем українцем. Розпитував цілий тиждень і вкінці довідався, що у Львові є шкляр українець, але ніхто не знав, як він зветься. Що той шкляр має навіть свою крамничку, не знати лише при котрій вулиці, а числа, річ звичайна, не пам'ятають, бо чисел у Львові багато.

— Знаєш, то не так повинно бути — каже своячка.

— А як?

— Повинен бути спис всіх українських крамниць, ремісників, підприємств. Ті списи повинні висіти по всіх знаних українських крамницях і інституціях. Отже в „Народній Торговлі“, в „Маслосоюзі“, в „Книгарні“ і т. д.

— Це правда. А тимчасом, куди би то піти за панчохами?

Стоїмо безрадні на Галицькій площі. Розглядаємося. А своячка з досади мало не плаче. Каже:

— Мені би ще й рукавичок і гребінця і парасолі треба і багато інших річей. Деж я це все дістану?

Амос.

такий університет буде покищо тільки в Філядельфії.

— **Щаслива рідня.** У маленькому франц. містечку Борі де Мюруа, (департамент Авейрон) святкувала подружа пара Дельфурів своє золоте весілля. В той самий день донька Дельфурів Марі святкувала своє срібне весілля, а друга їх донька виходила заміж. На закінчення свята хрестили шостого внука Дельфурі. Усі чотири церемонії відсвяткували спільним родинним бенкетом, на якому бурмистр виголосив привітну промову.

— **Летунські перегони.** 20-го ц. м. почалися перегони літаків на просторі 20.000 км. з Англії до Австралії. Міліонер із Мельбурну Робертсон призначив на них 50.000 дол. нагороди. У перегонах бере участь приблизно 40 летунів. Тільки Мадярщина, Болгарія та Туреччина поробили застереження щодо свобідного перелету над їх територіями.

— **Чарівна палочка відкриває ріку.** На півдні Франції живе священик Мермет, що вміє при помочі „чарівної палочки“ відкрити підземельні багатства. Приходить вістка із містечка Герімонкур, що відкрив він у цій околиці, зовсім позбавленій води, велику підземельну ріку, що має своє джерело імовірно в Альпах.

—о—

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Анна Криса, четарка „Лугу“, старшина „Союзу Українок“ й акторка аматорського гуртка в Чижикові, померла після довгої й важкої недуги 21. ц. м. у 22. весні життя.

Покійна належала до тих рідких на селі дівчат, що мету свого життя бачила у праці для загалу і цьому завданню присвячувала всі свої сили. Під її проводом виросла дівоча чета „Лугу“ в Чижикові на першу у львівському повіті, працювала теж щиро в „Союзі Українок“ і в місцевій читальні. Найбільшою її втіхою було бачити докази, що її село організується та зокрема вишколювати свою чету, яка справді стала залізною в рухах під її рукою. Такою залишилася до смерти і ще підчас важкої хвороби, що прикувала на довго її до постелі, цікавилася всім та жаліла, що не може приложити своїх рук до кожної праці. Смерть її, що чомусь забирає нераз ясні постаті в силі віку, це болючий удар для Чижикова, ще довго не забуде своєї „четарки“. В. Ів П.

Дописи.

ЛЬВІВЩИНА.

Лугове свято в Чижикові. Чижиків, одно з найкраще зорганізованих сіл Львівщини, дало в неділю 16. ц. м. ще один доказ своєї організаційної спрâвности: „Луг“ у тому селі відбув своє свято, получене з іменуванням перших пятьох лугових вістунів на селі за визначну й завзяту працю в луговій лаві. Свято почалося в год. 2. попол. внесенням прегарного образу (Запорожець, опертий на гармату) кисти ген. Омеляновича-Павленка, що його „Луг“ з Чижикова дістав як нагороду за свою завзяту працю на Луговому Святі ц. р. у Львові, до читальні. Образ внесла під звуки оркестри почесна чета луговиків, а делегат Лугової Централі, ред. А. Курдидик, виголосив з тієї нагоди півгодинний реферат про значіння національної праці в сучасному менті на селі та про Лугову Організацію, як передовика тієї праці. Безпосередньо після цього на площі за селом („Луг“ у Чижикові має свій майдан у селі), над якою повівав великий жовто-блакитний прапор, почалася друга частина свята. В II програмі був звіт чет, який відібрав делегат „Великого Лугу“, вправи вільноруч луговиків і луговичок, вправи палицями луговиків та вправи луговичок до пісні „Накрила нічка“. До вправ стануло 86 луговиків і луговичок, крім тих, що грали в оркестрі, а проводили ними піонери лугової ідеї в околиці, меткі й діяльні: голова „Лугу“ в Чижикові п. Кміть та заст. голови п. Чепіль. Вправи пройшли дуже добре і зібрали від численної публики з Чижикова й сусідніх, навіть дальших сіл грімкі оплески. Найголовнішою та найефектовнішою точкою цього пополудневого свята було всетаки відзначення 5 найзавзятіших та найактивніших луговиків чижиківського „Лугу“ на вістунів. Перед фронтом обох лугових чет відчитав голова „Лугу“ Кміть на позір відповідний приказ і викликав з лугової лави Петра Касперського, Ів. Шпаківського, Волод. Корду, Ів. Лучинського та Ів. Синецька, як призначених до іменування, на перід. Тут після короткої промови, делегат „Вел. Лугу“ причіпив їм відзнаки вістунів на рукав, взиваючи до дальшої праці в „Лузі“. Ця точка програми — перше взагалі відзначення сільських луговиків — викликала помітне зворушення не тільки в них, але й у всіх глядачів. Свято закінчила дефіляда чет, що незвичайно дисципліновано перейшли під марш перед делегатом „Вел. Лугу“, головою і заст. голови „Лугу“ з Чижикова та о. Я. Школьником, діяльним парохом Чижикова, якому те село багато завдячує — відспіванням лугового гимну „Ой у Лузі..“ На святі була чета соколів з сусідніх Гаїв, що не могла начудуватися дисципліні і справності чижиківського „Лугу“.

ХОДОРІВЩИНА.

Свято „Просвіти“ в Ліщині. Місцева ліщинська інтелігенція та запрошені до співпраці довколишні села немало натрудилися над уладженням свята „Просвіти“ в Ліщині, яке відбулося 16. вересня ц. р. Про значіння свята для Ліщини говорив дир. О. Вітошинський із Стрілиськ Нових та о. Т. Прийма від філії „Просвіти“ в Ходорові. П. Я. Польовий накликував до єдности та співпраці. Із декламацій прегарно відданий п. В. Вишиваним „Наймит“ Ів. Франка дуже надавався на ліщинське свято. Національні танки місцевих хлопців та дівчат у приготуванні п. І. Козаківної не відбігали своєю свіжістю та зіграністю від інших точок програми. Послідноні точки програми свята перепдітав запрошений із Дулїб хор, що із своїм диригентом п. Прокопиком заслуговує на щире признання. Сам диригент молодий талановитий елев Вищого Музичного Інституту ім. Лисенка у Львові, дав на концерт знаменито вишколений та зіспіваний хор, дарма, що сільський і не з першорядного матеріялу (альти, баси). Коли зважити труднощі, що їх насуває ведення сільського хору, то треба справді подивляти диригента, що інтерпретаційно зовсім бездоганно виконав такі твори, як: „Почаївська Матір Божа“, Руїна, Сонце заходить, Засяло сонце золоте й ін. Хор залишив якнайкраще враження. **Іков.**

СПОРТ.

САМОХОДОВІ ПЕРЕГОНИ

БРНО, 22. 9. ПАТ. У неділю 30. вересня ц. р. відбудуться на шосі під Брном міжнародні самоходові перегони, на довжині 500 км., які відомі у світі під назвою „Масариковий Округ“. До перегонів зголосилося 39 найкращих европейських керманичів, які репрезентують 9 держав. І так стартуватимуть: Нуволярі, Варці, Шерон, Штук, Карачіоля та інші.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Д-р Ілля Витанович: **НАРИС СУСПІЛЬНО ЕКОНОМІЧНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ.** (популярний виклад). Львів, 1934. Накладом Рев з. Союзу Українських Кооператив. Стор. 38.

Д-р Едвард Бенеш: **ПРОМОВА ПРО ПІДКАРПАТОРУСЬКИЙ ПРОБЛЄМ І ЙОГО ВІДНОШЕННЯ ДО ЧЕХОСЛОВАЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ**, стор. 60, форм. 8°. Книжка має такі розділи: Вступ, І) Декілька історичних дат про розвиток підкарпаторуського народу, II) Світова війна й утворення автономної політичної підкарпаторуської цілости вперше в історії підкарпаторуського народу, III) Підкарпатська Русь у рямках Чехословацької Республіки. — Проблєм автономії, IV) Внутрішні проблеми Підкарпатської Руси: бій за меншости й за культурні орієнтації підкарпатського народу, V) Закінчення. Промова д-ра Едварда Бенеша, півного тво... ставника закордонної політики ЧСР, є цікавим документом офіційного погляду на Підкарпатську Русь ... лише політикові, соціольогові, але й взагалі ... інтелігентові придадуться, для вжитку, цитати з ... тої змістом книжки д-ра Едварда Бенеша. Дешева ... книжки робить її приступною для широких верств ... спільства. Книжку видала в Празі Краєва Управа Ч... Легіонерської Громади Ужгороду.

ЖУРНАЛИ.

„МИ“, літературний неперіодичний журнал. Книга III. Варшава, літо 1934 р. Видавництво „Варт“. Зміст: Патетична передмова; Я. Я. Дриткич: XX-е сторіччя; Ю. Косач: Вечір у Розумовського; Н. Лівицька-Холодна: Поезії; А. Крижанівський: Очі в труні; С. Гординський: Поезії; Рамон Перес де Аяля: Упадок дому Лимонів; Поль Валері: Цезар; С. Доленга: Фрагменти з щоденника; Ю. Косач: Поезії; Г. Лазаревський: Враження й зустрічі; Мих. Рудницький: Мученик вечірніх ідеалів; С. Доленга: Ю. Липа — Козаки в Московії; М. Куницький: О. Сахновська; С. Д-га: О. Вельтко — Пяний корабель; Н. Бр-цький: Віталій Юрченко — Червоний Чад; І. В. Дубицький: О. Лотоцький — Сторінка минулого; І. В. Д-кий: Дорія Віконська — Джемс Джойс; Б. Ольхівський: Д. Чижевський — Філософія Г. С. Сковороди.

ДА ЗЛУЧЕНЬНЯ, беларуская рэлігійная часопіс. Ольберіын, верасень 1934 г. Ч. 9.

——о——

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Великий Міський Театр.

Неділя, 23. IX. год. 3·30 поп. „Товаріщ“.
Неділя, 23. IX. год. 7·30 веч. „Я переміг крізу“.
Понеділок, 24. IX. год. 7·30 веч. „Я переміг крізу“.

Театр Ріжнородностей.

Неділя, 23. IX. год. 7·30 веч. „Панна Маліческа“.
Понеділок, 24. IX. год. 7·30 веч. „Панна Малічевська“.

Закордонне радіо.

Неділя, 23. вересня 1934.

Відень (506,8) 10·15 Симф. концерт, 20·05 „Дер Вайбстайфель“ песа Шенгера, **Братислава** (298,8) 16·00 Легка військ. муз., **Прага** (570,2) 10·00 Фортепянова сюіта, **Париж** (1649) 15·00 Весела авд. для дітей, **Білгород** (439,8) 19·40 Пісоньки, **Любляна** (569,3) 20·20 Музика, спів, **Берлін** (356,7) 18·35 Циг. пісні Брамса (Гаеральт), **Гамбург** (331,9) 20·00 „Музік унд Лібе“ оп. Мілера. **Гайльсберг** (291) 12·00 Концерт, 20·45 „Фієско“ траг. Шілера, **Ляйпціг** (382,2) 19·00 „Джанні Сікі“ оп. Пучінія, **Мінхен** (405,4) 20·10 „Дас Ферботене Лід“ муз. комедія Вертера, **Будапешт** (549,5) 12·40 Концерт оп. орх., 14·00 Популярні пісні, циг. орх., **Мілано** (368,6) 17·15 Легка музика, **Рим** (420,8) 17·00 Інструм. концерт, 20·45 „Донна Хуаніта“ оп. Супе.

Понеділок, 24. вересня 1934.

Відень (506,8) 16·40 Солісти (спів, фортепян), 19·20 Весела авд., 21·05 Концерт, **Братислава** (298,8) 15·15 Концерт, 17·45 Форт., **Прага** (470,2) 21·35 Скрипка, віольончеля, **Париж** (1649) 12·00 Концерт, 21·30 Камер. муз., спів, **Білгород** (439,8) 16·30 Популярна муз., 20·00 „Вертер“ оп. Маснета, **Берлін** (356,7) 18·30 Молоді композитори, **Кенігсвустергавзен** (1571) Концерт на клявесин і 8 інстр., **Ляйпціг** (382,2) 21·45 Квінтет, **Мінхен** (405,4) 17·50 Солісти (спів, форт.), **Штутгарт** (522,6) 11·00 Цикль пісень Айхгорна, 20·45 „Проба в опері“ ком. опера Льорцінга, 21·45 „Шварцвальднер Кірш“ оп. Валентіна, 23·00 „Дер Гольцдіб“ оп Маршнера. **Осльо** (1154) 20·30 Святочний концерт із нагоди сканд. муз., **Будапешт** (549,5) 17·00 Сальон. орх., 18·15 Форт., 21·10 Оп. муз., **Мілано** (368,6) 11·30 Тріо, 16·45 Для дітей, **Рим** (420,8) 16·50 Вік. інстр. концерт, 22·00 Симф. концерт.

Львівське радіо.

Неділя, 23. вересня 1934.

9·00 Раншня авд., 10·05 Релігійна муз., 10·15 Євангельська добрість (проповідь), 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольогічні й рільн. вістки, 12·05 Сільва рерум, 12·10 Тижневий театр. огляд, 12·15, 13·15 Муз. поранок, спів (Евг. Мосаковський), 13·00 Суходолами й морями, 14·00 Легка муз. — попурі з опереток і вальси (гр. пл.), 15·00 Хліборобство від Познаня до Рікявіку (сільс. фейл.), 15·15 Скрипкові тв. (Еріка Морінi — гр. пл.), 15·25 Огляд ринків рільн. прод., 15·35 Транскрипції форт. творів (гр. пл.), 15·45 Зиски та втрати в пасіці, 16·00 Рецитації прози „Проминання“ (нов. Єндреєвича), 16·20 Спів (Ол. Міхаловський) в супр. форт., 16·45 Для дітей „Мати всіх дітей“, 17·00 Запросини до танцю (музика орх. з конферансієркою), 17·50 Книжка та знання, 18·00 Театр Уяви: „Червоні помаранчі“ (авд. Броньчика), 18·45 Відчит, 19·00 Репортаж зі старту бальонів (трансм.), 19·30 Муз. з гр. пл., 19·50 Актуальний фейл., 20·00 Симф. концерт (орх., форт.), 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 На веселій львівській хвилі, 21·45, 21·46 Спортові вістки, 22·00 Техн. скринь., 22·15 Рекл. концерт, 22·30 Твори на банйо і гармонію, 23·05 Музика з гр. пл.

Понеділок 24. вересня 1934.

6·45 Раншня авдиція. 7·50, 22·00 Рекламовий концерт, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольог. вістки, 12·05 Сільва рерум, театр. реперт., 12·10 Концерт сальон. муз., 13·00 Полудневий денник, 13·05 Улюблені теорові арії (гр. пл.), 15·30 Експорт, 15·35 Економічні вістки, збіж. біржа, 15·45 Легка муз., пісоньки, 16·30 Гр. пл. 16·45 Наука нім. мови, 17·00 Камер. концерт, 17·35 Спів (Плятівна) в супр. форт., 17·50 Баланка Бр. Вінавера, 18·00 Відч. про Мархолта, 19·00 Концерт манд., 19·30 Серед військ поселенців, 19·50, 19·56 Спортові вістки, 20·00 Шлягери орх. льонд. радія (гр. пл.), 20·45 Трансм. з Відня: Концерт із нагоди 10-х роковин віденської радіофонії; в перерві: Веч. денник, Як працюємо 22·00 Чи наближаємося до заглади цивілізації, 22·30 Танц. муз., 23·05 Музика з гр. пл.

Подяка.

Найщирішу подяку складаємо Всім, що віддали останню прислугу нашій Найдорожчій Мамі, Марії з Яремів **Греньковій.**

Спеціяльно дякуємо Всечеснішому От. Редемптористі. Коваликові що поспішив на час до Найдорожчої Покійної з Найсвятішими Тайнами та за участь у похоронах, далі Всечеснішому От. Валіхновському за відправлення панахиди і участь у похоронах.

Сердечно дякуємо муж. хорові „Думка“ за участь у панахиді і в похоронах, а зокрема п. п. м-гр Крушельницьким, Товаришам, які не жаліли труду, як також всім Знайомим і Сусідам за вирази співчуття в нашім тяжкім горю.

Станиславів у вересні 1934.

Діти

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5·19—5·21 зол.

Нім. марка 1·93—2·00, фр. франки 34·80—35·00, шв. франки 172·25—172·75, фунти стерлінги 26·00—26·15, австр. шілінги 98·50—99·50, чеські корони 21·70—22·00, рум. леви 39·00—40·50, ліри 45·25—46·00.

Золото: Долари 8·92—8·95. Франки фр. 34·50—34·70 Дукати 82·20—82·50, Корони 36·20—36·60, Рублі 45·00—46·00.

Срібло: Корони 0·30, рублі 1·20, фльорени 1·70.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 22. вересня ц. р. з приводу вичікуючої тенденції цін на масло не ставить, а кооперативам платив за:

		льоко Львів.
1 л.	молока	0·14 зол
1 л.	сметани	0·60 „
1 к.	яєць	2·55—2·60 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 22 сот.

Тенденція на масло ожевлена, на молоко і сметану вдержана, на яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 22. вересня п. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С.“ у Львові (вул. Б. Гловацького 23):

Курята і кури	пріма	за 1 кг.	0·90	зол.
„	II кл.	„	0·65	„
Пантарки	пріма	„	0·95	„
Качки	I кляса	„	0·80	„
„	II „	„	0·65	„
Індики	I „	„	0·95	„
„	II „	„	0·70	„

Тенденція спокійна.

ОПОВІСТКИ

З причин від Кружка незалежних Загальні Збори Кружка „Рідної Школи“ ім. Ганни Барвінок у Львові відбудуться не 25. вересня ц. р. а 29-го (субота) в 5-й годині вечора в домівці при вул. Мохнацького 12. На порядку нарад: 1. Відкриття Зборів і вибір президії. 2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів. 3. Звіти з діяльности Кружка: а) секретарський, б) касовий, в) шкільний — і дискусія над ними. 4. Звіт Контрольної Комісії. 5. Вибір нової Старшини. 6. Вибір делегаток на Загальний Зїзд „Рідної Школи“ і Загальні Збори Повітового Союза Кружків. 7. Внесення й евентуалія. Якщо в 5-тій годині не збереться приписане число членів, Збори відбудуться в годину пізніше при участи присутних. **За Старшину:** К. Малицька, Ів. Скоплякова. 322 1—1

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок 10.